

(6,6 %, $P < 0,95$) та не вірогідно більше відносно весняних та осінніх одноліток, відповідно на 3,4 та 4,8 %. Пожиттєвий надій найвищим був у корів, які народилися взимку і склав 360,6 т молока, що на 14,1 % більше проти осінніх, на 68,9 % - відносно весняних та на 69,4 % , ніж літніх аналогів.

Таким чином встановлено, що найбільш ефективним у молочному скотарстві є вирощування ремонтних телиць, які народилися взимку. Вони проявили найбільшу інтенсивність росту до 18-місячного віку, що сприяло більш ранньому їх заплідненню і більш високій молочній продуктивності.

Література.

1. Батир Ю.Г. Інвестиційна стратегія розвитку аграрної сфери / Ю.Г. Батир., Н.В. Чуйко, К.Г. Храпач // Зб. наук. праць ХДЗВА. – 2015. – Вип. 31, Ч.1. – С. 13-19.

2. Рубан Ю.Д. Скотарство і технологія виробництва молока та яловичини. – Х.: Еспада, 2002. – 572 с.

3. Стратегічні напрями розвитку сільського господарства України на період до 2020 року / За ред. Ю.О. Лупенка, В.Я. Месель-Веселяка – К.: ННЦ «ІАЕ», 2012. – 182 с.

4. Хуборкова С.В. Молочная продуктивность, микробиологические и технологические показатели молока коров разных сезонов отела / С.В. Хуборкова // Автореф. дис. на соискание уч. ст. канд. с-х наук. – М., 2013. – 20 с.

5. Федорович В. Відтворювальна здатність корів молочних порід за віком / В. Федорович // Тваринництво України, – 2015. – № 1-2. – С. 19-23.

СУТНІСТЬ ТА РОЛЬ ЯКОСТІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ФУНКЦІОНУВАННЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ ЕКОНОМІКИ

***ХОМЕНКО О.М., СТУДЕНТКА*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

За часів СРСР, до складу якого входила і Україна, її економіка базувалася на колективному господарстві, плановості в системі управління, промисловому виробництві та централізованому

---

* Науковий керівник – Грідін О.В., ст. викладач

адміністративному плануванні.

Основні заходи щодо забезпечення розвитку економіки були направлені не на задоволення суспільних потреб, а на збільшення масштабів виробництва. Економіка була орієнтована на кількість і не зважала на обмеженість і вичерпність природних ресурсів, тому використовувала їх на максимально можливому рівні для задоволення потреб виробництва. В сучасних умовах обмеженості ресурсів і жорсткої їх економії проведення подібної політики є не тільки не виправданим, а просто не можливим. Після проголошення незалежності суб'єктам господарювання необхідно було якомога швидше перелаштуватися на ринкову економіку, що відкрило нові можливості для держави.

Якість – як економічна категорія, відображає сукупність властивостей продукції, що зумовлюють ступінь її можливості задовольняти потреби людини відповідно до свого призначення [1].

Основними причинами, що визначають необхідність підвищення та забезпечення якості є наступні: безперервне зростання особистих, виробничих і суспільних потреб; посилення ролі і підвищення темпів НТП в розвитку науки, техніки, виробництва, економіки і всього світового співтовариства; збільшення обсягів виробництва продукції та послуг і, як наслідок, можливе зростання браку і рекламаций; неприйняття споживачами продукції і послуг у зв'язку з відносно невисоким рівнем якості; посилення вимог до інтенсифікації виробництва і підвищення його ефективності як необхідного чинника стабільного розвитку підприємств [2].

Важливими властивостями для оцінки якості є: технічний рівень; естетичний рівень; експлуатаційний рівень; технічна якість.

Підвищення якості продукції має базуватися на розробці комплексної, взаємопов'язаної системи технічних, організаційних, економічних, соціальних та мотиваційних заходів, що забезпечують необхідний рівень якості на всіх стадіях виробництва і споживання продукції [4].

Тому вважаємо за доцільне впровадження заходів направлених на підвищення якості продукції одночасно:

1. За технологічним напрямком: техніко-технологічна досконалість виробництва; досконалість засобів виробництва; удосконалення системи контролю за якістю сировини, матеріалів, готової продукції.

2. За економічним напрямком: ефективність управління витратами на якість; рівень інвестиційного забезпечення модернізації;

ефективність системи логістики.

3. За організаційним напрямком: формування організаційної культури та філософії організації; використання ефективної системи мотивації; лідерство та фахова компетентність середнього та вищого менеджменту; дотримання технологічної дисципліни; проведення сертифікації продукції і послуг згідно міжнародних сертифікатів [4].

На якість продукції впливає значна кількість чинників, які діють як самостійно, так і у взаємозв'язку один з одним, як на окремих етапах життєвого циклу продукції, так і відразу на декількох. Всі фактори можна укрупнено об'єднати в 4 групи: технічні, організаційні, економічні і суб'єктивні.

До технічних належать: конструкція, технологія виготовлення, засоби технічного обслуговування і ремонту тощо.

До організаційних належать: розподіл праці і спеціалізація, форми організації виробничих процесів, ритмічність виробництва, форми і методи контролю, форми і способи транспортування, зберігання, експлуатації (споживання), технічного обслуговування, ремонту тощо.

Організаційним факторам, на жаль, в такому обсязі уваги скільки технічним ще не приділяється, тому виробни в результаті поганої організації виробництва, транспортування, експлуатації і ремонту достроково втрачають свою високу якість.

До економічних належать: ціна, собівартість, форми і рівень оплати праці, рівень витрат на технічне обслуговування і ремонт тощо.

Світовий досвід свідчить, що досягти піднесення української економіки і забезпечити стійкі позиції на міжнародному ринку можна лише шляхом оновлення філософії бізнесу, розкриття інтелектуального та творчого потенціалу суспільства, розвитку руху за якість і досконалість, залучення широких кіл науково-технічної громадськості до процесів постійних вдосконалень і поліпшень, широкого впровадження в усі сфери виробництва кращих світових і вітчизняних досягнень у галузі управління якістю [2].

Література.

1. Якість продукції. Суть якості та її роль в забезпеченні зростання Технологічного та виробничого процесів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrreferat.com/index.php?Referat=47057>.

2. Сутність і роль якості [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://biblio.royalwebhosting.net/suschnost-rol-kachestva-22615.html>.

3. Якість продукції (послуг) як економічна категорія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/15980223/ekonomika/yakist_produktsiyi_poslug_ekonomichna_kategoriya.

4. Якість продукції: методологічні та прикладні аспекти [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?Op=1&z=2018>.

5. Якість продукції та концепції управління нею як фактор підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/7_NMIW_2011/Economics/10_80849.doc.htm.

УКРАЇНА У РЕЙТИНГУ ГЛОБАЛЬНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

***ЯЛОВЕНКО В.П., СТУДЕНТ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІАВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Головним пріоритетом для країн, що розвиваються, стають якісні параметри оцінки, які визначають їх міжнародну конкурентоспроможність.

У рейтингу глобальної конкурентоспроможності Всесвітнього економічного форуму (ВЕФ) за 2015 рік Україна втратила 3 позиції і опустилась з 76-го (у 2014 році) на 79 місце серед 140 країн світу. Україна знаходиться між Гватемалою та Таджикистаном.

Індекс конкурентоспроможності визначає здатність економіки зростати у довгостроковій перспективі. Складається з 114 показників, 2/3 яких – це результати опитування керівників бізнесу, 1/3 – статистична інформація [1].

Виділяють наступні 10 принципів оцінки конкурентоспроможності країни:

1. Застосування переважно кількісних методів оцінки. Кількість показників повинно бути мінімальним, але достатнім для дотримання принципу комплексності. Максимальний рівень конкурентоспроможності країни, за аналогією з конкурентоспроможністю товарів і організацій, має дорівнювати

---

* Науковий керівник – Антоценкова В.В., к.е.н., доцент